
Kerkbrief

mei 2024

nr. 05

Pinksteren, een feest van vernieuwing

bpost

PB-PP | B-3/5030
BELGIE(N) - BELGIQUE

VPKB-gemeente
Gent-Centrum
maandblad (11x per jaar)
jaargang 2023
Verantwoordelijke uitgever: vzw De Vlaamse Olijfberg (adres zie binnenflap)

Terugzendadres:
Keistraat 173
9840 De Pinte
P209671
AFGIFTEKANTOOR:
Gentbrugge
Brusselsesteenweg 501

www.protestantsekerk-gentcentrum.be

Kerkbrief

Maandblad van de Verenigde Protestantse Kerk in België - Gemeente Gent-Centrum

Gemeente Gent-Centrum (Brabantdamkerk)

Predikant: Ds. Tihamér Buzogány (voorzitter a.i.) 0499/74.81.71
Flamingostraat 23 – 9000 Gent tihamer.buzogany@telenet.be

Indien niet bereikbaar kan u één van de ouderlingen contacteren :

Kerkenraadsleden:	Martine De Jonge	09/222.59.79	mar10.dejonge@telenet.be
	Francis Van De Walle	0474/47.18.56	fjvdwalle@gmail.com
	Rita Martens	0476/94.69.63	rita.martens@telenet.be
	Micheline Morel	09/224.21.26	mmorel26@yahoo.com
	Bea Baetens	09/369.99.13	bea.baetens@telenet.be

Kinderkerk: Martine De Jonge 09/222.59.79 mar10.dejonge@telenet.be

Organisten: Aletta Rambaut 0477/57.84.37 aletta.rambaut@telenet.be
Aryna Tsylianok arina_tsy@yahoo.com
Christine van Belle dewaege-vanbelle@skynet.be
Patrick Beuckels patrick.beuckels@gmail.com

Kerkadres : Hoek Brabantdam / Sint Kristoffelstraat te Gent
Kerkdiensten : Iedere zondag om 10:00 - Ingang aan de Brabantdam
Protestants Cultureel Centrum (P.C.C.) : Keizer Karelstraat 187, 9000 Gent

Verantwoordelijke uitgever Kerkbrief: **vzw De Vlaamse Olijfberg, Keizer Karelstraat 187, 9000 Gent**
Redactieraad van de kerkbrief : mevr. Bea Baetens, kerkenraadsleden
Kerkbriefmailbox: kerkbrief@protestantsekerk-gentcentrum.be
Medewerkers: Francis Van De Walle

Website: Dhr. Peter Van Damme / dhr. Joris van Belle

Financiële verrichtingen :

Voor het *kerkenwerk*

IBAN BE12 0000 3264 0092; BIC BPOTBEB1

ten name van VPKB Gent-Centrum

Voor de *Vlaamse Olijfberg*

IBAN BE38 0689 4059 4172 BIC GKCCBEBB

ten name van de Vlaamse Olijfberg vzw te Gent

Stadspredikant Gent

ds. Heleen Ransijn

Telefoon: 0471 423983

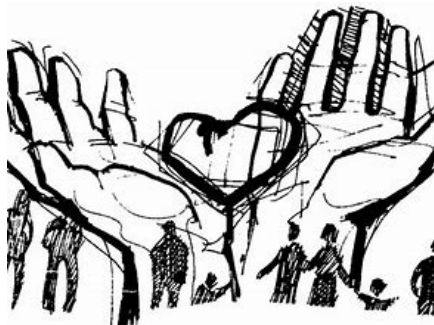
E-mail: ds.heleen@edpnet.be

Gemeente Gent Noord (Rabotkerk)

Contactpersoon ds. Eefje van der Linden, Brugsesteenweg 284, 9000 Gent. 0485/74.34.11

Kerkadres Begijnhoflaan 31, 9000 Gent / diensten: iedere zondag (10 uur)

Uit de kerkenraad

De kerkenraad heeft nu al de data bekeken voor de Startzondag en de beste keuze valt op 1 september. Wat betreft de locatie is er nog twijfel, maar noteert u alvast de datum?

Vanaf de maand mei zullen we tijdens de zondagsdiensten opnieuw meer aandacht schenken aan de geloofsbelijdenis. Vroeger werd de Apostolische Geloofsbelijdenis regelmatig gezongen, maar we gaan bekijken of het ook op een andere manier kan.

David Buzogány, die voor arts studeert, gaat op stage (vrijwilligerswerk) in een klein ziekenhuis in Kilembe, Oeganda. Het UZ Gent en de Gentse vzw Daktari werken samen met dit ziekenhuis. Dit ziekenhuis, dat met zeer primitieve middelen werkt, kwam ook in de kijker via Canvas. De kerkenraad besloot om op 9 juni voor dit kleinschalige project te collecteren, zodat David het geld in juli eventueel kan meenemen om het aldaar nuttig te besteden. In de kerk zal er ook een video te zien zijn, zodat u een beter beeld krijgt van het project. We kijken uit naar zijn verslag.

Van zijn broer, Tamás Buzogány, krijgt u nu al een interessant verslag over het onderzoekswerk dat hij verricht in Amerika en China.

En tot slot wijzen wij u op het interview met een bijzondere vrouw, namelijk Kris Gelaude, waarvan u regelmatig in de kerk gedichten hoort, gebracht door onze Rita Martens.

Bea Baetens

Inhoud

03 **Kerkenraad**

Vooruitblik

- 04 Avondcontact
Bijbelstudie
- 05 Pinksteren
- 06 Synodevergadering
Orthodoxe vespers
- 07 Open Kerken - Brugge
- 08 Agapè maaltijd
- 09 Inzegening proponenten
Sacrale Wervels

10 **District**

Uw aandacht voor

- 11 Interview met Kris Gelaude
- 13 Jarigen
- 14 Van Amerika naar China

16 **Vrouwen in het protestantisme**

18 **Pastoraat**

20 **Stadspredikant**

21 **Meditatie**

22 **Activiteitenkalender**

23 **Dienstenrooster**

24 **Bijbelleesrooster**

Vooruitblik

15 mei | Avondcontact met Johan Temmerman

Waarheen na 500 jaar reformatie?

In deze laatste bijeenkomst van het seizoen maken we een bilan op van 500 jaar reformatie. Uit de religieuze omwentelingen tijdens de 16de eeuw distilleren we een aantal waardevolle elementen die voor de ontwikkeling van de Westerse cultuur erg vruchtbaar zijn gebleken. Maar tegelijk mogen we niet blind blijven voor de mankementen en vooral de destructieve en ongeloofwaardige facetten van de reformatie. Deze beschouwingen laten ons toe te peilen naar de relevantie van het protestantisme voor de toekomst. Zou een relativisering van confessies ten voordele van respect voor de rechten van de mens niet de toekomst van het christendom zijn? Is de geloofwaardigheid van Kerk en tradities, zowel van protestantse als andere snit, niet afhankelijk van de mate waarin de mensenrechten als voorwaarde om te geloven worden aanvaard?

Dr. Johan Temmerman is decaan aan de Faculteit voor Protestantse Theologie en Religiestudies. Hij is gespecialiseerd in het onderzoek naar de verhouding tussen geloof en wetenschap en publiceerde onder meer over culturele selectie en alternatieve christelijke stromingen. In 2017 verscheen Maarten Luther, 500 jaar reformatie (ASP).

17 mei | Bijbelstudie

Na de succesvolle en interessante Bijbelstudie van april zetten we onze reeks van Bijbelstudies ook in mei voort. Op vrijdag 17 mei zullen we de Parabel van de talenten uit het Evangelie volgens Matteüs, hoofdstuk 25, onder de loep nemen.

De Bijbelstudie van 17 mei zal plaatsvinden ten huize van Rita Martens om 14:00 in Zwijnaarde, Heerweg Noord 132/B.

Voor degenen die 's middags niet kunnen deelnemen, wordt er - bij voldoende interesse - dezelfde avond een avondbijbelstudie over hetzelfde thema aangeboden om 20:00, in de Pichalzaal of bij iemand thuis.

Om de organisatie soepel te laten verlopen, verzoek ik jullie vriendelijk om jullie aanwezigheid te bevestigen via e-mail of telefoon:

- e-mail: tihamer.buzogany@telenet.be
- GSM: 0499 74 81 71

Ik kijk uit naar een vruchtbare en inspirerende Bijbelstudie. Samen zullen we Gods woord verkennen en ons geloof verdiepen.

Ds. Tihamér Buzogány

Vooruitblik

19 mei | Pinksteren

Beste sympathisant,

Het Pinksterverhaal blijft onveranderd, maar krijgt elk jaar toch een andere betekenis. De realiteiten van ons leven kleuren en interpreteren steeds opnieuw de boodschap ervan. Dit jaar hoor ik vooral de vraag uit het Pinksterverhaal: *"Wat moeten we doen, broeders?"* (Hand. 2, 37)

Vaak beantwoorden we deze vraag met verlangen en een gevoel van gemis. We praten over hoe geweldig het zou zijn om het enthousiasme van de eerste christelijke gemeenschap terug te vinden, om de goddelijke vonk die in ons smeult weer aan te wakkeren. Het zou zo goed zijn om met vastberadenheid naar de toekomst te kijken, om met één hart en ziel samen te zijn! En het zou goed zijn als, ondanks dat we misschien een andere taal spreken, ondanks dat Gods stem in ons anders resoneert, we elkaar toch zouden begrijpen en ondanks onze verschillen toch één zouden zijn! Het zou zo goed zijn als...

Pinksteren geeft ons elk jaar de kans om wakker te worden en opnieuw te beginnen, zodat onze ziel, die doof en blind is geworden in het alledaagse leven, opnieuw kan zien en horen. Pinksteren biedt ons ook de kans om, net als Petrus, doordrenkt van geest, anderen te inspireren en te ondersteunen. Het enige wat we met Pinksteren van 2024 moeten doen, is de Geest haar werk laten doen in ons eigen leven en in onze kerkgemeenschappen.

Dit jaar is het thema van de Sacrale Wervels *X-Stations* met de veelzijdige Gentse kunstenaar Ben Benaouisse als gast. Zijn werken zullen vanaf 29 juni 2024 in onze kerk bewonderd kunnen worden. We willen graag uw financiële steun vragen om dit project mogelijk te maken. U kunt uw bijdrage overmaken naar bankrekeningnummer BE12 0000 3264 0092 op naam van *VPKB Gent-Centrum* met als vermelding *X-Stations*.

Pinksteren verschilt van onze andere feestdagen doordat het niet alleen oproept tot het herkennen en bewust maken van het wonder, maar ook vraagt om onze persoonlijke deelname, om actie te ondernemen. Het nodigt uit om de kracht van de Heilige Geest in onszelf te versterken. Gezegende Pinksterdagen toegewenst!

Namens de Kerkenraad,
ds. Tihamér Buzogány,
voorzitter.

Namens het Bestuursorgaan,
Francis Van De Walle,
voorzitter.

Vooruitblik

25 mei | Synodevergadering

Revitaliseren en dynamiseren van onze kerkgemeenten

Zoals tijdens de Synodevergadering van 18 november jl. afgesproken, komt er in mei een thematische Synodezitting over het revitaliseren en dynamiseren van onze lokale kerkgemeenten.

Deze vergadering die zal doorgaan op zaterdag 25 mei 2024 en vindt plaats in het hoofdkwartier van het Leger des Heils, Nieuwe Graanmarkt 34, 1000 Brussel. We gaan het dan met elkaar hebben over vragen als hoe wij kerk

kunnen en willen zijn over 5 à 10 jaar, over welke perspectieven elk van onze districten ziet, welke aanpak er wordt voorgesteld, over wat momenteel absoluut niet goed gaat en over welke goede voorbeelden er zijn, over hoe de samenwerking tussen onze kerkgemeenten concreter vorm kan krijgen, enz.

De Synodale Raad laat de inhoudelijke organisatie van de mei-synode geheel over aan een ad-hoc werkgroep, gevormd door telkens één persoon per district, om volledig recht te kunnen doen aan de diversiteit binnen onze Kerk en onze districten. De Synodale Raad verzocht de districtsvoorzitters om, uiteraard in overleg met anderen, één persoon of twee personen aan te duiden die namens uw district deel zal uitmaken van de ad hoc werkgroep die - in overleg met het Moderamen van de Synodevergadering - de dag van 25 mei vorm zal geven.

Sluitingsdatum komende Kerkbrief

Zondagavond 26 mei 2024

De redactie verzoekt u vriendelijk bovenstaande datum te respecteren voor het inzenden van uw bijdragen. Dank bij voorbaat voor uw begrip.

Adres : kerkbief@protestantsekerk-gentcentrum.be

29 mei | Oecumene in Gent

De orthodoxe vespers van Midpinksteren vieren

Wanneer?	Op woensdagavond 29 mei 2024 om 19:00
Wat?	We vieren de vespers van (orthodox) Midpinksteren, het Feest van de Wijsheid Gods. Deze vespers zijn het liturgisch avondgebed dat de nieuwe liturgische dag inleidt. Ze worden gevolgd door het <i>Jezusgebed</i> . Ook elke andere woensdag - behalve in de schoolvakanties - zijn er van 19:00 tot 20:00 weekvespers en Jezusgebed (en Liturgie van de Voorafgewijde Gaven in de Grote Vasten), als een eilandje midden de drukte van de week.
Waar?	In de kleine kerk van de orthodoxe parochie, Sophie van Akenstraat 56 te Gent (Oud Begijnhof) De parochie van de H. Apostel Andreas behoort tot het Oecumenisch Patriarchaat van Constantinopel. Ze werd in 1972 opgericht door Nederlandstaligen, maar verenigt orthodoxen van uiteenlopende afkomst rond het Mysterie van de Verrijzenis van Jezus Christus.
Contact:	Vader Barnabas Genbrugge (rector), Sophie Van Akenstraat 56, B-9000 Gent vader.barnabas@gmail.com , 0485 522 520 www.gent.orthodoxekerk.be

Vooruitblik

1 tot 30 juni | Open Kerken - Brugge

Met kleuren sporen Brugge

In het kader van Open Kerken werkt de gemeente Brugge dit jaar samen met **Severine Tack** (1973). Het werk van Severine is kleurrijk, het daagt uit en confronteert, het doet je dromen op de kleuren waar zij van houdt.

Bij Severine begon alles met een depressief makende stress in haar jeugd. Geleidelijk klom zij uit het dal. Zij leerde vaar-

dig met haarzelf om te gaan. Gesteund door familie kon zij later alleen en zelfstandig gaan wonen. Als kind tekende Severine erg graag. Eigenlijk wilde ze naar de kunstschool, maar iedereen raadde het haar af. Toch is de creatieve microbe nooit weggegaan. Vandaar dat zij zich aansloot bij het kunstatelier **Ardéfoo**. Kunst heeft haar altijd geholpen, zij kon er zich in uitleven. Kunstzinnige activiteit heeft haar altijd geboeid.

Het liefst werkt Severine met acrylverf op doek. Het ene moment bruist zij van de inspiratie, het andere blijft zij receptief wegzinken in haar dromen. Meestal werkt zij abstract en geeft zij haar werk een innerlijke betekenis naar aanleiding van haar levenservaringen, bijvoorbeeld rond de dood van haar geliefde vader. Severine deed ook mee aan exposities met **Ardéfoo** o.m. te Brugge.

Zij geniet van de waardering van de bezoekers. Af en toe weet zij ook wel één van haar werken te verkopen. Dat brengt haar in de wolken. Haar motto werd en blijft *Durf jezelf te zijn*. Kunst hielp haar om zichzelf vrijer te beleven. Haar leven spoort weer op de kleuren waar zij van houdt.

Themadienst & feestelijke opening

U bent van harte uitgenodigd voor de themadienst *Als een ladder in de hemel* op zondag 2 juni om 10:00, die opgeluisterd zal worden door het plaatselijke koor o.l.v. Arnaud Devos. Aansluitend is er gelegenheid om de kunstenaar en elkaar te ontmoeten tijdens de feestelijke opening van de tentoonstelling onder het genot van een hapje en een drankje.

ds. Jannica de Prenter

Kerkbrief enkel digitaal ?

De kerkenraad biedt u de mogelijkheid om de Kerkbrief enkel digitaal te bekomen. Enerzijds is hij uiteraard kleurrijker dan de zwart-witte papieren versie, maar anderzijds is het voor het bestuursorgaan ook een besparing (druk- en portokosten).

Ontvangt u dus graag enkel de digitale versie van deze Kerkbrief?
Stuur een mailtje naar marijke.kruyne@gmail.com

Vooruitblik

2 juni | Agapè maaltijd Pichalzaal

Afbeelding: Pixabay gratis

Eerst en vooral, van waar komt de term agapè?

Sommigen onder jullie vroegen meer uitleg over de term. Volgens Wikisage was “de agape, het liefdemaal, een gemeenschappelijke maaltijd waarbij de onderlinge band van de christenen in het vroeg-christelijke tijdperk werd benadrukt. De Bijbel vermeldt deze in de brief van Judas 12, maar geeft geen nadere beschrijving.

Verondersteld wordt, dat men bij deze broederlijke liefdemalen voedsel meebracht voor de armen.

Sommige mensen waren met een verkeerde motivatie aanwezig op deze liefdemaaltijden (Judas 12).

Tertullianus, een christelijk schrijver uit de tweede en derde eeuw, gaf een beschrijving. Het maal bestond uit:

- een inleidend dankgebed;
- de gasten nemen plaats op de zetels;
- de maaltijd, waarbij ze over geloofopbouwende onderwerpen praten;
- het wassen van de handen;
- de lichten werden aangestoken;
- er werden psalmen of geïmproviseerde lofliederen gezongen;
- afsluitend gebed en vertrek.

Ongeveer in de vijfde eeuw raakte de traditie in de westelijke kerk in onbruik.

In de 18e eeuw begonnen ook de Herrnhutters onder graaf Nikolaus Ludwig von Zinzendorf een liefdemaal te houden om de onderlinge band te versterken. Zij kennen dit gebruik nog steeds. Ook in andere protestantse kerken kwam het gebruik op, bijvoorbeeld door John Wesley (methodisten), die het bij de Herrnhutters gezien had.”

Praktisch

Zondagmiddag 2 juni rond 12:00 heten wij jullie welkom in de Pichalzaal voor zo’n agapè maaltijd, een tijd van gebed, van zingen, van delen, van gemeenschap, van eten tijdens een fijn gesprek. In plaats van dat één of twee koks het eten bereiden, brengt iedereen die kan, iets mee om op de buffettafel te zetten en waarvan wij samen eten. Het kan soep zijn, brood, een slaatje, een bijgerecht, een vleesschotel, wijn, frisdrank, een dessert, wat jullie maar willen...

Rita Martens coördineert de praktische kant. Zij houdt de lijst van de inschrijvingen bij. Spreek met haar ook af wat je wilt of kunt klaarmaken en breng het bij voorkeur vóór de kerkdienst (vanaf 9:30) naar de Pichalzaal, waar Herwig Smetryns het eten in de koelkast zet. Is het voor jou gemakkelijker om rechtstreeks naar de kerk te komen, dan zetten we het eten daar in de koelkast.

Maar, zelfs kun je niets meebrengen, dan ben je meer dan welkom. Hoofdzaak is dat je er bij bent!

Bea Baetens

Vooruitblik

2 juni | Nationale eredienst inzegening van proponenten - Boechout

Vorig jaar vierden we te Pâturages op een zondagmiddag in juni voor het eerst een nationale eredienst waarin meerdere proponenten werden ingezegend in het predikambt en nieuwe, van buiten de VPKB komende predikanten werden voorgesteld.

Met vreugde kondigen wij de volgende nationale inzegeningdienst aan. Die zal plaatsvinden op zondagmiddag 2 juni 2024 om 15:00, dit keer te Boechout. De VPKB-gemeente aldaar staat klaar om, samen met het Protestants Sociaal Centrum Antwerpen, ons met open armen te ontvangen in hun kerkgebouw, Appelkantstraat 2, 2530 Boechout.

De feestelijke dienst zal worden voorgegaan door de aalmoezeniers van de Synodevergadering 2023-2024, de beide Verantwoordelijken Ambten en de voorzitter van de Synodale Raad.

We kijken opnieuw uit naar een vreugdevolle viering, waarin we samen om Gods zegen vragen over beginnende predikanten en met elkaar momenten van inspiratie en bemoediging delen.

De Synodale Raad

Sacrale Wervels met Ben Benaouisse Tentoonstelling X-Stations

We naderen 29 juni om 19:00, de dag dat de tentoonstelling van de Gentse kunstenaar Ben Benaouisse open gaat. Bij de opening horen wat muziek door pianist Déjan Vercauteren, een speech en een kleine receptie.

Het is een gratis project met een zeer laagdrempelig karakter.

De deur van onze kerk staat letterlijk en figuurlijk open voor wie wil komen genieten.

De tentoonstelling is verder elk weekend van juli open van 14:00 tot 17:00.

Daarna brengen we jullie elke dag van 17:00 tot 18:00 tijdens de Gentse Feesten een mooi programma, zie Kerkbrief van vorige maand.

Wie wil er eens van permanentie zijn?

Er zal telkens iemand van de kerkenraad aanwezig zijn.

Na de optredens is er mogelijkheid om na te praten bij een drankje.

Meer nieuws lees je in de volgende Kerkbrief.

Rita Martens

District

Nieuws uit het district Oost- en West-Vlaanderen

Tijdens de districtsvergadering van zaterdag 20 april stonden we stil bij de vele vacante plaatsen in werkgroepen, commissies en coördinaties, die steeds moeilijker ingevuld raken. In de coördinatie Administratie en Financiën wordt zowel de plaats van de Nederlandstalige coördinator als van de vervanger (NL) binnenkort vacant. Voor deze plaatsen moet dringend vervanging gezocht worden vanwege de aankomende verkiezing van de nieuwe synodevoorzitter. Dhr. Marc Verlot werd met algemene stem verkozen als vervanger voor de afgevaardigde namens ons district in de Synodale Raad.

Onder leiding van ds. Heleen Ransijn dachten we na over de thema's die wij namens ons district zullen inbrengen op de thematische synodevergadering van 25 mei over het redynamiseren en revitaliseren van onze kerk. In de vele voorbeelden die werden genoemd, kwamen drie ijkpunten terug, die nauw met elkaar samenhangen:

- **Aansluiten bij de postmoderne tijd:** onze kerkorde, gewoonteregels en plaatselijke reglementen gaan nog uit van de moderne tijd. We zien dat engagement vandaag de dag fluïde is geworden. Voor korte overzienbare projecten vinden we nog vrijwilligers. Voor een ambt van vier jaar ligt dat veel moeilijker. Ook w.b.t. de taal die we spreken in de liturgie moeten we ons afvragen: sluit die nog voldoende aan bij mensen van nu?
- **Kerkstructuur:** dat brengt ons bij de kerkstructuur van de VPKB. Deze is te zwaar. Het is nu al onmogelijk om alle vacante posten in te vullen. Dat wordt nog moeilijker wanneer binnen enkele jaren een heel aantal collega's met emeritaat zullen gaan. Het is dringend nodig dat onze kerkstructuur opnieuw herdacht wordt vanuit de postmoderne tijd. Tegelijk herkennen we ook dat we in een eeuwenoude traditie staan, waarin de ambten een belangrijke plaats innemen. We hebben nood aan een nieuwe en eigentijdse theologie, die tegelijk geworteld blijft in de Reformatie. Een hele uitdaging! Kunnen we iets leren van onze zusterkerken? Zijn er voorbeelden van kerken die kiezen voor een lichtere kerkorde die meer ruimte geeft aan gemeenten?
- **Terug naar de bron:** laten we niet vergeten dat we dienstbaar mogen zijn in Gods kerk: het is de Heer zelf die het huis bouwt (cf. Ps 127). We moeten weer terug naar de kern van waar het allemaal om gaat: het evangelie verkondigen, viëren en leven. Daar hoort gastvrijheid en dienstbaarheid in de samenleving ook helemaal bij. God eren kan immers niet zonder de dienst aan de naaste. We zullen in de toekomst prioriteiten moeten stellen in wat we nog wel en niet meer kunnen doen. Ook dat vraagt om een doordenking en een Bijbelse visie op kerk-zijn. Alleen zo krijgen predikanten, pioniers en kerkenraadsleden genoeg ademruimte om met blijdschap en vrijmoedigheid hun werk te doen.

Tijdens de online-districtsvergadering van 8 juni zullen we de synodevergadering van 25 mei evalueren.

ds. Jannica de Prenter

Uw aandacht voor

Auteur Kris Gelaude: 'Ik schrijf nooit alleen voor mezelf'

Haar teksten inspireren, ontroeren en geven houvast.

Kris Gelaude (80) schreef net *Gedachten als vuurvliegjes*, een nieuw boek met zingevingsteksten.

U heeft al tien boeken op uw palmares. Vele daarvan zijn best- en longsellers geworden. Vanwaar dat succes?

In mijn boeken staan teksten die mensen kunnen gebruiken op belangrijke momenten in hun leven: een geboorte, een huwelijk, een afscheid. Ze willen een kaartje of een brief sturen en vragen zich soms af: wat moet ik schrijven? Bij het verschijnen van *Voor wie woorden zoekt* was ik heel verwonderd dat die uitgave zo snel uitverkocht was. Mensen waren blijklaar op zoek naar zinvolle teksten. Maar ik hoed er mij voor om prekerig over te komen. De meeste zijn korte teksten. Ik merk ook dat mensen geen lange teksten meer lezen. Hoe ik mijn stijl zou omschrijven? Mijn kinderen zeggen dat ik een eigen stijl heb ontwikkeld. Ik schrijf vooral vanuit het concrete leven, het is geen droge theorie.

Uw nieuwe boek heet *Gedachten als vuurvliegjes*. Wat bedoelt u daarmee?

Toen ik aan dit boek aan het werken was, kwam ik op een avond in een zwerm vuurvliegjes terecht. Je ziet ze niet zo vaak. Het zijn een soort lichtgevende kevers, die in het donker zichtbaar worden. Hun plotselinge verschijning is verrassend. Het trekt je aandacht. Precies dat probeer ik ook te bereiken met mijn teksten: mensen doen opkijken. Mijn woorden even laten oplichten en mensen verrassen, net zoals de vuurvliegjes doen.

U spoort de lezer in het voorwoord aan om na te denken over schijnbare vanzelfsprekendheden. Moeten we dat vaker doen?

Absoluut. Ik hoop steeds om mensen eventjes te doen nadenken. Want we hebben een maat-

Kris Gelaude met haar nieuwe boek: 'Ik schrijf nooit alleen voor mezelf.'

© Tony Van Gaalen

schappij die niet meer nadenkt. Ik herinner mij een uitspraak van een Italiaanse aartsbisschop bij zijn eredoctoraat in Leuven, twintig jaar geleden. Toen hem de vraag gesteld werd wat het onderscheid is tussen gelovigen en ongelovigen, was zijn antwoord: *Het gaat niet zozeer om een onderscheid tussen gelovigen en ongelovigen. Maar tussen mensen die nadenken en zij die dat niet meer doen.* Ik vind dat een schitterende gedachte. Dus ja, ik hoop dat sommige van mijn teksten af en toe iemand ertoe zullen aanzetten om na te denken.

En wat zou zo'n schijnbare vanzelfsprekendheid kunnen zijn?

We leven in een wereld waar alles binnen handbereik ligt. Daardoor is voor velen onder ons alles ook vanzelfsprekend geworden. Misschien moeten we toch eens gaan nadenken waarom het allemaal vanzelfsprekend is.

Uw aandacht voor

Ik heb veel meegemaakt, verlies en verdriet gekend, maar ik kies er bewust voor om het leven te zien als iets positiefs.

Het leven is ons eigenlijk allemaal gegeven. Wat we ook doen, we kunnen hard werken en trots zijn op wat we bereiken, maar uiteindelijk, als het ons niet gegeven is, dan is er niks. En dat bewustzijn is men in grote mate kwijtgeraakt.

Ik denk aan mijn echtgenoot, Maurits Eycken. Hij is op latere leeftijd gedoctoreerd als antropoloog. Hij was de enige in Vlaanderen die op academisch niveau de Romazigeuners bestudeerd heeft. Daar heeft hij hard moeten voor werken, maar hij is ziek geworden.

Mijn man was 64 toen hij stierf. Je moet geluk hebben in het leven. Maar in je ongeluk kan je ook nog geluk hebben. Want de tijd die ons nog werd gegeven in de jaren dat hij ziek was, is een zeer zinvolle en zelfs helende tijd geworden.

Wat drijft u om te schrijven?

Ik ben altijd op zoek naar schoonheid. Ik denk dat mensen dat nodig hebben, ook als ze het niet beseffen. En schoonheid kan op vele manieren tot uiting komen. Bij mij is dat zeker al in mijn tuin. Naast het werk kan ik daar enorm van genieten. Dat inspireert mij. Voor schoonheid zorgen, zelf dingen proberen te creëren. Daarom ook schrijf ik.

Bovendien: ik kan gewoon niet stoppen. Onlangs zei mijn dochter: *'Als mama 90 is, zal ze een sabbatjaar nemen'*. Ik denk dat ik een tweede leven nodig heb.

Maar ik heb ook anderen nodig. Ik word altijd geïnspireerd door het luisteren naar mensen. Het gebeurt heel vaak dat ik mensen iets hoor vertellen, iets wat mij doet nadenken en waar ik achteraf inspiratie uit haal. Dat wil ik dan ook zo verwerken dat anderen er iets aan hebben. Ik schrijf nooit alleen voor mezelf.

De taal van Kris is voor velen een houvast, schrijft professor emeritus Ides Nicaise op de omslag. Is dat ook uw ambitie, om met deze teksten mensen een leidraad te geven?

Ik ben voorzichtig met ambities uit te spreken. Maar misschien is het wel zo, mensen iets waar-

devols willen bieden. Mijn jongste dochter Joke, die mijn boeken illustreert, vroeg me na de boekvoorstelling: *'Mama, ben je nu een beetje trots? Dat mag wel. Als je boeken voor zoveel mensen iets kunnen betekenen, mag je wel trots zijn.'*

Vertel eens over de samenwerking met uw dochter Joke. Hoe gaat dat in zijn werk?

Dat gaat heel goed. Zij heeft animatiefilm gestudeerd en heeft in het buitenland gewerkt. Maar wegens gezondheidsproblemen is ze op een bepaald moment terug naar België moeten komen. Af en toe is er een filmproject waar zij aan meewerkt. Toch heeft zij er enkele jaren geleden voor gekozen om het te proberen als illustrator. Het gaat nu zo: ik schrijf mijn tekst en ik geef die aan haar. Vanaf dat moment moet ik het loslaten.

Ik mag haar niet beïnvloeden. Maar ik ben meestal aangenaam verrast door wat zij ervan maakt.

Krijgt u veel reacties van lezers?

Veel mensen willen hun verhaal doen, vaak over een verlies dat ze gekend hebben. Ik herinner mij een iemand die mij belde om het verhaal te doen over zijn terminaal zieke zus. Zijn grote vraag, die hij maar bleef herhalen was: het leven loslaten, hoe doe je dat? Daar is geen simpel antwoord op. Ik heb er ernstig moeten over nadenken. En ik heb er uiteindelijk een tekst over geschreven, die nadien gebruikt werd tijdens het afscheid van die vrouw. Ook die tekst staat ook in het boek.

'Alles in dit boek werd geschreven vanuit een diep vertrouwen in het goede, in het leven en in de mens. Het is de enige manier om hoop te vinden en hoop door te geven.' Kan u daar wat uitleg bij geven?

We beleven een heel verontrustende tijd op maatschappelijk gebied en op wereldvlak. Als enkeling voel je je daar machteloos tegenover. Wat kunnen wij daaraan veranderen? Het enige wat je kan doen, is zelf op zo'n manier in het leven staan dat je hoop uitstraalt. Want hoop geven, ja, hoe doe je dat. Je kan dat niet verpakken.

Toch wil ik het proberen met dit boek. Ik vind dat hoop geven of hoop uitstralen een niet te onderschatten vorm van verzet is tegen de onverschilligheid, de negativiteit die er vandaag eigenlijk is.

Uw aandacht voor

Is er een raakpunt tussen uw teksten en teksten die in de kerk gebruikt worden?

Jawel, heel zeker. Mijn teksten worden ook in parochies gebruikt. Toch vind je er zelden het woord God in. God is ook niet zomaar te noemen. Anderzijds wil ik ook heel bewust dat mijn teksten toegankelijk blijven voor mensen die zich misschien afgekeerd hebben van de Kerk, maar die toch zoeken naar zin en zinvolheid.

Ik zie het als iets waardevols wanneer ik mensen kan bereiken die je niet meer in de kerk zal vinden.

En ik zal altijd blijven zoeken naar een taal die ook buiten de grenzen van gelovigheid betekenis heeft.

Hoe belangrijk is het geloof in uw leven?

Het is de basis van alles. Ik ben gelovig opgevoed, zoals de meeste mensen in mijn tijd. Maar ik noem mijn teksten liever spiritueel. Ik hoop mensen te inspireren. Als ik meen hoor praten

over mijn boeken, denk ik dat ik soms wel slaag daarin. Er is onder mijn fans een man van eind veertig. Bijna vijftien jaar geleden kreeg ik voor het eerst contact met hem. Hij zei toen dat mijn boek zijn Bijbel was. Hij bleek helemaal niet kerkelijk te zijn.

Maar in mijn teksten vond hij rust, moed en hoop, zo bleek. Dat is het mooiste compliment dat je kan krijgen.

Interview: Philippe Ghysens
© 2024 Kerk en Media vzw

Gedachten als vuurvliegjes is Boek van de Maand bij Halewijn. Wie het boek bestelt tussen 1 en 30 april 2024 via de website van Halewijn krijgt 10% korting en betaalt €22,50 in plaats van €24,95.

Hartelijk gefeliciteerd aan de jarigen!

Op 25 april werd Louise Van den Hende 1 jaar!! Hieperdepiep, hoera!

02 mei: Elias De Waele

05 mei: An Van der Haeghen

07 mei: Jos Keymis

10 mei: Robin Schrans

11 mei: Jan Van Bree

15 mei: Jantina Thijn

15 mei: Joris van Belle

15 mei: Sierra Schaefer

21 mei: Aletta Rambaut

22 mei: Agnes Hoste

23 mei: Sebastiaan Bytebier

27 mei: Constant Dispa

27 mei: Thomas Bettens

28 mei: Janny Geluk

Uw aandacht voor

Van Amerika naar Azië

In de vorige editie van de Kerkbrief kon u lezen dat ik de kans kreeg om van de ene kant van de wereld naar de andere te reizen, allemaal ten behoeve van mijn onderzoekswerk aan het Laboratorium voor Chemische Technologie in Zwijnaarde.

Een eerste reis bracht mij voor twee weken naar het westen, naar de Verenigde Staten. Na een korte tussenstop van een week in België ben ik vertrokken naar het verre oosten: China. Twee totaal verschillende continenten en beide hebben mij verrast op een manier die ik niet had verwacht. Hieronder volgt een korte samenvatting.

Op 23 maart landde mijn vliegtuig in New Orleans, waar ik als spreker deelnam aan de *Ethylene Producers Conference* (EPC) georganiseerd door het *American Institute of Chemical Engineers* (AIChE). Ik werd uitgenodigd door het organiserend comité om mijn werk over het modelleren van stoomkraken toe te lichten. En wat een succes was dat: een zaal met meer dan 300 plaatsen was helemaal vol.

Na de conferentie bezocht ik ook Washington D.C. en New York. Meteen viel één ding op: dit is hoe kapitalisme er op zijn hoogtepunt uitziet.

Alles was enorm groot, van auto's en gebouwen tot maaltijden en mensen. Je zag veel rijke mensen, maar helaas ook veel armen en daklozen. De kloof tussen arm en rijk was duidelijk groter dan in België. *Je krijgt wat je waard bent*, is dan ook een van de nare gevolgen van het kapitalistische stelsel. De op aandeelhouders gerichte instelling viel sterk op en meteen drong tot mij door dat voor veel mensen *the American dream* allesbehalve realistisch is. Het viel op dat mensen veel socialer zijn en uitgesproken over hun meningen dan in België. Zo heb ik verschillende Trump- en Biden-fanaten gezien die geen tegenspraak duldden. Een mooi land, maar of het iets voor mij zou zijn om te wonen, weet ik nog niet zo zeker.

Op dinsdag 16 april kwam ik aan in Shanghai. Ik werd hier uitgenodigd door de *East China University of Science and Technology* (ECUST) om hun industriële data van stoomkrakers te bekijken en te zien hoe we ons model verder kunnen ontwikkelen zodat hun data beter kan worden beschreven.

Vanaf het moment dat ik het vliegtuig verliet, dacht ik meteen: *"Ow, wacht eens even, ik begrijp hier helemaal niets van."* In alle landen waar ik tot nu toe ben geweest, had ik het comfort dat er wel iemand Engels zou kunnen spreken en dat ik dus mijn weg zou vinden. Maar in China is dit niet het geval: niemand op straat, niemand van het hotelpersoneel en slechts een paar medestudenten kunnen een beetje Engels spreken (ik vroeg me meteen af hoe zij ooit een *paper* in het Engels kunnen publiceren). De enige persoon waarmee ik een *goed* gesprek kan voeren, is de professor die mij hier ontvangt. Dit was heel eng om mee te maken; ik ben nog nooit zo alleen geweest. Google, Facebook, Instagram, Maps, enzovoort - alle westerse apps die ik dagelijks gebruik - zijn verboden in China. Je kunt ze gewoonweg niet openen.

De universiteit waar ik tot eind mei moet werken, ligt op 30 minuten wandelen van het hotel waar ik verblijf. Bij de ingang van de universiteit viel het mij op dat ieders gezicht werd gescand

Uw aandacht voor

voordat ze de campus mochten betreden. Je kunt daar dus niet zomaar binnenlopen. Sterker nog, toen ik ons kantoor wilde binnengaan, volgde er nog een scan van mijn gezicht, anders opende de deur niet. De professor die mij ontving, legde uit dat dit dient als een soort *inklokken* om te werken. Studenten komen 's ochtends aan, scannen hun gezicht en hun uren beginnen te lopen. 's Avonds scannen ze hun gezicht opnieuw voordat ze vertrekken en daarmee *klokken ze uit*. Aan het einde van de maand ontvangt de professor een document met een samenvatting van het aantal gewerkte uren van elk van zijn studenten. Maandelijks moeten ze aan 280 uren komen, anders verliezen ze hun bureau aan de onderzoeksgroep. Ter referentie: in België werken wij maandelijks ongeveer 160 uren. Studenten werken hier dus ook in het weekend, dagelijks ongeveer 10 uur!

Op de eerste dag van mijn verblijf in Shanghai werd ik ook geïntroduceerd tot de telefoonapplicatie *AliPay*. Er werd mij verteld dat ik zonder deze app niets kan doen in China. De app heeft sinds 2019 een enorme boost gekregen en is ondertussen zo goed als de standaard-betaalmethodes in China. Maar dat is niet alles: via deze app kan je werkelijk álles doen: een fiets huren, eten bestellen, online spullen bestellen, treintickets kopen, bankzaken regelen, een GSM-abonnement aanschaffen, betalen in winkels, koffie bestellen van de lokale barista, geld op je studentenkaart zetten - werkelijk ALLES. Gelukkig is de app ook beschikbaar in het Engels en heb ik dit kunnen regelen.

Na al deze *enge* ervaringen en meer dan een week doorgebracht te hebben in China, zijn mij de mooie dingen aan dit land opgevallen:

Ten eerste, hoe proper de stad is. Een stad met 25 miljoen inwoners en er is werkelijk geen vuil te zien op straat. Er ligt geen papiertje, stukje plastic, voedsel of enige vorm van afval. Elke dag worden de straten geveegd. Alle bomen zijn gesnoeid, het gras is gemaaid, de bloemen worden verzorgd, enzovoort. Zo'n mate van orde heb ik nog in geen enkele van de steden gezien waar ik ooit geweest ben.

Ten tweede zijn er hier geen daklozen te bespeuren, althans niet in de buurt waar ik mij bevind. Dit is opvallend voor een stad van deze omvang (in New York zag je overal kansarmen).

Ten derde, het gevoel van veiligheid dat ik hier heb. Ik kom altijd vroeg aan op kantoor en vertrek laat als het al donker is, maar nooit voel ik mij onveilig op straat.

Ten vierde, het gevoel van *welkom* dat ik hier krijg. Ook al begrijpen mensen mij niet en ik hen niet, toch merk je dat ze heel graag een goede *gastheer* willen zijn. Vaak voel ik mij schuldig omdat ze alles laten vallen om voor mijn comfort te zorgen.

Ten slotte, de contradictie met de stereotypen en vooroordelen die ik had. Wij denken vaak dat China een *raar* land is met veel armoede. Hier is dat zeker niet waar. Het leven is hier goed en eerlijk gezegd vraag ik mij af of het niet beter is dan in de VS...

Ik krijg het gevoel dat het doel van de mensen hier is om bij te dragen aan het collectieve welzijn in plaats van individuele belangen en dat is zeker bijzonder.

Drs. ir. Tamás Buzogány
Doctoral researcher – Baekeland Fellowship

Vrouwen in de protestantse kerk

Elisabeth Wolff-Bekker (1738 – 1804): gereformeerde domineesvrouw en romanschrijfster

Elisabeth (Betje) was het nakomertje in een geslacht van schrandere, rijke, gereformeerde kooplieden in Vlissingen. Ze kreeg een moderne opvoeding, evenwel flink gestoffeerd met Bijbelverhalen en zonder sprookjes. Toen Betje 13 jaar was, stierf haar moeder. De vader verwendde de kinderen én verwaarloosde hen, zodat Betje opgroeide onder toezicht van haar 4 jaar oudere zus.

Op 16-jarige leeftijd, werd ze, na ondervraging door de kerkenraad, als lid van de *Nederduitsch Gereformeerde Gemeente* aangenomen. Naast de jaarlijkse kermis vormde de kerkgang voor jongeren in het dorp de voornaamste ontspanning. Een jaar later liet zij zich schaken (een destijds veel gebruikt middel om de ouders te trotseren) door de 24-jarige vaandrig Matthijs Gargon (zoon van een predikant). De vlucht had een averechtse uitwerking: Betje kwam in opspraak en een verbintenis met de onbemiddelde Matthijs was nu totaal uitgesloten. De kerkenraad plaatste hen beiden onder censuur (genoteerd in de *Extracta Actorum* van de Vlissingse kerkenraad van 9 september 1755). Pas 8 maanden later werden zij ervan ontslagen. Matthijs ontvluchtte

het *stijfkerkelijke* Vlissingen en vertrok naar Oost-Indië, waar hij uiteindelijk kapitein in het leger werd.

De lasterpraatjes van de Vlissingse *fijnen*, met haar broer Laurens op kop, over *de juffer die zulk een kwaden uitstap gedaan had*, brachten Betje in een toestand van lichamelijke en psychische zwakte. Om te ontkomen aan het *kwaadsprekende* en *vijandige* Vlissingen, huwde

ze in 1759 de 52-jarige gereformeerde predikant Adriaan Wolff (*geleerd en geletterd weduwnaar*) uit het afelegen Beemster.

Aan het huwelijk waren enkele maanden van intensieve correspondentie voorafgegaan, maar waarschijnlijk gaven ook praktische overwegingen de doorslag. Betjes drang naar zelfstandigheid tegenover zijn bezadigde autoriteit, haar behaagzucht tegenover zijn jaloersheid botsten soms fel. Zijn openlijke loyaliteit aan haar bij de venijnige aanvallen die zij als schrijfster van de kant der *fijnen* te verduren kreeg, zorgden voor een omslag en later omschreef ze hem als *een goede predikant, rechtzinnig in de leer en tolerant*.

In Beemster wisselde het desolate winterseizoen af met het drukke zomerseizoen wanneer de *buitenplaatsbezitters* enkele maanden in de buurt vertoefden. *Domineesvrouw zijn* gaf haar in deze kringen een zekere status. In de hoop haar isolement te doorbreken publiceerde zij haar gedichtendebuut *Bespiegelingen over het genoegen* (1763) en latere bundel *Bespiegelingen over den staat der rechtheid* (1765) (door de critici omschreven als *verheven rijmelarijen*). Als vrouw van een dominee moest zij haar werk eerst voorleggen aan de drie *keurmeesters* van de Classis Edam. De toestemming tot publicatie kreeg ze alleen als ze zich in het voorwoord expliciet akkoord verklaarde met de leer van de Gereformeerde Kerk, wat ze deed.

Betje correspondeerde met de Amsterdamse koopmansvrouw en dichteres Lucretia van Merken (door haar geletterde tijdgenoten in één adem genoemd met Homeros en Vergilius) en bezorgde haar het eigen nieuw gepubliceerde werk. Maar Lucretia kon het huldebetoon van de *plattelandsdomineesjuffrouw* niet waarderen en schreef een hooghartig en afwijzend briefje terug. Betje had het moeilijk met kritiek op haar letterkundige prestaties, ze was diep gekwetst. Uiteindelijk kende ze toch een doorbraak met het epische gedicht *Walcheren* (1769) waarin tafereeltjes, lokale geschiedenissen en politieke ideeën samen kwamen, maar waarin ze ook met

Vrouwen in de protestantse kerk

een satirische pen de onverdraagzaamheid van de *fijnen* beschreef. Ook deze publicatie werd haar niet door iedereen in dank afgenomen. Zo schreef de Amsterdamse dichteres Aagje Deken haar een vermanende en kritische brief die begon met: *'Ik heb veel kwaad over u gehoord'*. Hierop stuurde Betje haar onthutst een antwoord: *'Hemel! Welk een gruwelyk character geeft gy my! en waarop rust dit alles? Op geruchten, op vertellingen, op kwaataartige en lompe of verzonnen verdichtsels'*. Ze besloten elkaar te ontmoeten en dit contact groeide uit tot een levenslange vriendschap waarbij ze uiteindelijk zelfs hun schrijftalenten samenvoegden.

In 1777 overleed ds. Wolff nadat hij zijn (enige) gemeente gedurende bijna 47 jaar had gediend. Volgens Betje *was hy verwonderlyk klaar in het uitleggen der Heilige Schriften en sprak hy voor de eenvoudigen op eene wyze, dat hy der verstandigen aandacht trok*. De classis Edam betaalde haar jaarlijks een pensioentje van 100 gulden uit de weduwenbeurs. Uit bezuinigingsoverwegingen huurde ze samen met Aagje een klein huisje in Rijk (5 km van Midden-Beemster). Betje werd er lid van de Hervormde Kerk en Aagje van de Doopsgezinde Kerk. In 1779 werd Betje door de predikant aangesproken over haar bezoek aan de Doopsgezinde kerk en er werd met uitsluiting van het Avondmaal gedreigd. Betje hield de eer aan zichzelf en nam afscheid van de Hervormde Kerk. Ze sloot zich nooit meer aan bij enige andere kerk. Zo wordt ze buitenkerkelijk maar ze voelt zich meer *uit de kerk gedrongen, dan uitgetreden*.

Om rond te komen moest er hard gewerkt worden en Betje en Aagje vormden een *schrijverscollectief* en verrasten in 1782 de literatuurwereld met de roman *De historie van mejuffrouw Sara Burgerhart*. In het boek, bestaande uit 175 brieven, staken de schrijfsters hun voor die tijd moderne ideeën over de zeden, de religie en intolerantie van de burgerij, niet onder stoelen of banken. Ze hekelden de *schijnvrome fijnen* uit hun jeugd.

Wolff en Deken waren gematigde aanhangers van de Verlichting (*patriotten*) die zich verzetten tegen het huis van Oranje. Als het Pruisische leger de Oranjes in 1787 te hulp komt, verkiezen de dames uit te wijken naar Frankrijk. Door alle bezigheden werd, om hen in Nederland te ontlasten, de Amsterdamse koopman Christiaan Nissen aangesteld als zaakwaarnemer. Maar na enkele jaren verblijf in Trévoux (Bourgogne) vernamen ze dat hij hun spaarcenten had verkwaanseld. In 1797 vestigden ze zich in Den Haag, maar ondertussen waren ze hun lezerspubliek kwijt en kenden hun nieuwe boeken nauwelijks verkoop. Het schrijven als noodzakelijke broodwinning voldeed niet meer en ze startten met boekvertalingen en leefden zo zuinig mogelijk.

Na een ziekbed van drie jaar waarbij ze leed aan *woedende kramp in de borst en de maag, valsche braakingen, doodelyke benaauwdheden, een byna verstikkende hoest en aanvallen van zwarte melancholie* stierf Betje op 5 november 1804. De remonstrantse predikant van der Breggen-Paauw schrijft over zijn bezoek in haar laatste dagen *ik bespeurde in haar geene vreeze voor den dood en heb met haar gebeden*. Negen dagen later stierf ook Aagje.

Sara Burgerhart wordt beschouwd als de eerste moderne Nederlandse roman en is duidelijk gebaseerd op het leven van de beide schrijfsters. In Middenbeemster kreeg Betje Wolff een museum (<https://www.historischgenootschapbeemster.nl/afdelingen/betje-wolff-museum/>)

Prof. Marita Mathijssen bracht mij op het spoor van de biografie over *Wolff en Deken* van dr. P.J. Buijnsters die mede de basis vormde voor dit artikel. Zijzelf zal op 9 november 2024, in de kerk van Midden-Beemster, haar nieuwe biografie over Betje Wolff voorstellen.

Foto : https://nl.wikipedia.org/wiki/Betje_Wolff

Josiane Tytens

Pastoraat

Wel en wee in onze Brabantdamgemeente

Het lijkt of Pasen nog maar net voorbij is en we zijn al op weg naar Pinksteren! Op naar de zomer, hopelijk binnenkort met mooie zonnige dagen en minder wind en regen? Maar ook als u het *typisch Belgisch* weertje fijn vindt, is dat oké. Als men maar de moed vindt om naar buiten te gaan en bij elkaar te komen!

Dat is echter niet altijd mogelijk.

Truus Martens-Bos verblijft sinds enkele weken in WZC Ter Venne, waar ze liefdevol verzorgd wordt. Zij zal hier nog enkele tijd verblijven, omdat thuis wonen niet meer mogelijk is, ondanks de inspanningen van haar kinderen en kleinkinderen. Wij denken en praten regelmatig over u, mevrouw Bos, met goede herinneringen uit de tijd dat u nog regelmatig aanwezig kon zijn in ons midden.

Marijke Schaefer werd enkele weken geplaagd door een vervelende infectie. Die is nu gelukkig achter de rug en het is nu een kwestie van weer aan te sterken. Een goed herstel gewenst, Marijke!

Serge Engelbosch liet weten dat zijn stiefvader overleden is op een gezegende leeftijd en op 26 april begraven werd in Hasselt. Wij bieden je ons oprecht medeleven aan, Serge.

Op 17 april namen wij afscheid van **Irma Matthys-van Belle**. De dienst vond plaats in onze kerk, ook *haar* kerk, als kind en jong volwassene. Wij bieden nogmaals ons medeleven aan bij de familie.

Zoals u in de vorige kerkbrief kon lezen is **Tamáz Buzogány** ondertussen aangekomen in China. Hij werd daar heel hartelijk onthaald maar schrok toch van de gebrekkige kennis van bijvoorbeeld het Engels, bij de *gewone* mensen. Benieuwd hoe het zal staan met je Chinees, Tamáz, na 6 weken 😊! Ik kom alvast niet verder dan *Ni Hao*!

Micheline Morel verhuist heel binnenkort. Haar nieuw adres, vanaf 14 mei, is Frère Orbanlaan 549 te Gent. Dat is slechts naar de overkant van waar zij nu woont, maar verhuizen doe je niet zomaar eventjes! Veel sterkte toegewenst, Micheline, succes bij de verhuis en we hopen dat jij je gauw mag thuis voelen in je nieuwe woonst.

Arnold en Sara De Jonge kregen bezoek van hun achterkleinkind, Emile. Het was eveneens een fijn weerzien met kleindochter Jasmien van Belle. Soms is het wel een beetje lastig als je (klein-)kinderen wat verder wonen... (dat weten er nóg in de gemeente!). Gelukkig krijgt de familie regelmatig fotootjes van het flink groeiende jongetje. Het was jammer dat Jasmien en de baby afgelopen zondag, tegen de plannen in, niet in de kerk konden zijn, maar... de doop is aangevraagd!

Ook **Francis Van de Walle** stuurde een foto door van zijn jongste kleindochter, Julie.

Zij is nu 6 maanden oud en kan al (bijna) alleen eten :)!

Pastoraat

Na een heerlijke ski-vakantie met de familie is er ander nieuws van **Rita Martens**: zij wordt op 7 mei en op 21 mei geopereerd aan de ogen voor cataract. We wensen je goede moed toe, Rita en aan de arts een vaste hand opdat de operaties voorspoedig mogen verlopen!

Ik wil het graag hebben over een aantal mensen waarvan ik weet hoe moeilijk zij het momenteel hebben: zorgen om de partner, zorgen om ouders, zorgen om (volwassen) kinderen die ernstig ziek zijn... Velen willen dit in stilte dragen, willen niet in de aandacht komen, willen geen *tam-tam*... Maar het weegt wel op deze gemeentelieden, het is soms zwaar om dragen! U mag allen weten, wij denken aan u en bidden voor u en uw naasten! Wij bidden God om sterkte voor u allen, voor Zijn barmhartigheid, nabijheid en genade! En we willen u ook, telkens weer, laten weten dat wij er zijn voor u, als u dat wenst! Een telefoontje naar de predikant of iemand van de kerkenraadsleden is altijd welkom!

U weet dat ik graag in het liedboek snuister, op zoek naar minder bekende liederen... vandaag is dat lied 830, misschien kan het u ook inspireren of troosten...
Gods zegen toegewenst,

Martine De Jonge

*Leven is wachten , dagen en nachten denken en dromen of het zal komen, dat grote geluk.
Leven is vragen, wachten verdragen, zwoegen en zwijgen, antwoorden krijgen waarom je niet vroeg.
Leven is lijden, niet te vermijden, onmacht verduren, eindeloos turen naar komend licht.
Leven is dwalen, oude verhalen, speuren en zoeken, stoffige boeken , de sporen van God.
Leven is kijken, elkaar verrijken, opnieuw beginnen, leren beminnen spontaan als een kind.
Leven is opstaan, elkaar tegemoet gaan, ' t hart om te geven en kwaad te vergeven, het leven is goed.*

Stadspredikant

Onder de maaltijd

Het is waarschijnlijk niet zo toevallig dat we juist onder het eten honderduit gepraat hebben. Want samen een maaltijd delen, tja, dat blijft iets bijzonders. Jezus van Nazareth wist daarvan mee te praten. Heel wat gesprekken in de evangelieverhalen worden precies tijdens het eten gevoerd. Trouwens, ook later in de geschiedenis is er heel wat afgepraat tijdens het eten. De beroemde *Tischreden* (zeg maar: tafelpraatjes) van de grote hervormer Maarten Luther bijvoorbeeld. En Dorothy Day, stichteres van de Catholic Worker beweging, die heeft eens gezegd: “We kunnen God niet liefhebben tenzij we elkaar liefhebben en om elkaar

Af en toe loopt je dag helemaal anders dan gepland en kun je naderhand alleen maar vaststellen dat het eigenlijk heel plezant was dat je planning zo overhoop gehaald werd.

lief te hebben, moeten we elkaar kennen. We kennen Hem in het breken van het brood, en we kennen elkaar in het samen breken van brood, en dan zijn we niet meer alleen”.

Dat was deze week zo toen ik met Ernesto afgesproken had, een straatbewoner die regelmatig in één van de Gentse protestantse kerken komt. Gewoon, om eens bij te praten. Dat leek aanvankelijk niet zo op gang te komen, maar tegen de tijd dat ik weg moest kwam het opeens wél op gang. Ik baalde ervan, dat ik net nú weg moest. Maar ja, ik had met iemand in Wondelgem afgesproken om wat spullen op te halen en die kon alleen vóór een bepaalde tijd. “Zal ik dan meegaan?” vroeg Ernesto. Ik twijfelde, want ik houd niet van praten terwijl ik achter het stuur zit. Maar oké, als hij het goed vond dat ik lang niet altijd antwoord kon geven omdat ik op de weg moest letten... Kortom, ik haalde de camionette op en we gingen samen. En dat bleek onverwachts plezant te zijn. We hebben onderweg niet eens zoveel gepraat - dat kwam pas daarna. Want ik had Ernesto aangeboden om voor ons tweeën wat eten klaar te maken als we de klus geklaard hadden. En onder de maaltijd hebben we honderduit gepraat.

Het is niet alleen een voedzame maaltijd die we delen, het zijn ook de gesprekken tijdens het eten, het samen genieten, het simpele samen-zijn. Zelfs een symbolische maaltijd kan dan bijzonder zijn. Zoals het avondmaal dat we af en toe in de gevangenis vieren met de mannen daar. Met gewone broodjes en druivensap, en natuurlijk de *afterparty* als de dienst afgelopen is, met wat er over is van brood en druivensap. Dat doet me altijd iets, hoe eenvoudig het ook lijkt.

Note to self: Toch eens wat vaker mijn vrienden van de straat op het eten nodigen...

ds. Heleen Ransijn

Meditatie

Een tijdloos feest

Samen met andere geloofsgenoten staan we deze maand als kerkgemeenschap op de Brabantdam stil bij twee belangrijke gebeurtenissen uit onze traditie: Hemelvaart en Pinksteren. Hemelvaart herdenkt de dag waarop de Heer ten hemel ging, terwijl Pinksteren het feest is van de komst van de Heilige Geest.

Hemelvaart gaat dieper dan alleen een christelijke feestdag. Het vertelt het verhaal van afscheid nemen en verdergaan. Jezus verliet zijn leerlingen en terwijl ze Hem nastaarden op de Olijfberg, gebeurde er iets onverwachts: twee mannen in witte kleding verschenen bij hen, engelen die de vraag stelden: *"wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan."* (Hand. 1, 11)

Te midden van hun verdriet ontvingen de volgelingen van Jezus een belofte: Jezus zal terugkeren! Hoewel het tijdstip niet werd onthuld, was de belofte zeker. Dit was geen definitief afscheid! Het gaf de leerlingen moed en hoop en het stelde hen in staat zich te wijden aan de opdracht van Jezus: het evangelie overal verspreiden.

De belofte van Jezus' terugkeer diende als een anker voor de eerste christenen, hen in staat stellend om standvastig te blijven te midden van moeilijkheden in een wereld die hen niet altijd welgezind was. Hoewel er veel tijd is verstreken en onze verwachtingen misschien zijn vervaagd, blijft de belofte van Jezus' terugkeer standhou-

den. De vraag is alleen: hoe lang kunnen we als kerk wachten op Zijn komst zonder de hoop te verliezen?

Om die hoop levend te houden, stuurde God met Pinksteren Zijn Geest, de beloofde Trooster, die neerdaalde als vuurtongen op de apostelen. Hoewel onzichtbaar en ontastbaar, is God sindsdien aanwezig in ieder die gelooft.

Naast de apostelen waren er duizenden mensen in Jeruzalem die deze gebeurtenissen aanschouwden. Ze waren verward en verbaasd over wat er gebeurde. De reactie van de menigte laat zien dat er iets buitengewoons aan de hand was, iets dat de menselijke logica te boven ging.

Terwijl Pinksteren een diepe spirituele betekenis behoudt voor gelovigen over de hele wereld, wordt het ook gezien als een feest van vernieuwing. Het herinnert ons aan de kracht van de Heilige Geest en aan de roeping om liefde en vrede te verspreiden in de wereld van vandaag waar zoveel miserie heerst.

Pinksteren blijft een tijdloos feest dat de harten en geesten van mensen van alle achtergronden en tradities verenigt in hoop, vreugde en geloof.

ds. Tihamér Buzogány

Allerlei

Activiteitenkalender

Woensdag	08 mei	19:00	Kerkenraad (Locatie: Bea Baetens)
Donderdag	09 mei	09:30	ProFest te Spa
Woensdag	15 mei	19:30	Avondcontact met Johan Temmerman
Vrijdag	17 mei	14:00	Bijbelstudie (Locatie: Rita Martens)
Zaterdag	25 mei	09:00	Synodevergadering (Locatie: Brussel)
Woensdag	29 mei	19:00	Orthodoxe vespers (Locatie: Sophie van Akenstraat 56)
Zondag	01-30 juni		Open Kerk (Locatie: 't Keerske Brugge)
	02 juni	12:00	Agapè-maaltijd (Locatie: Pichalzaal)
		15:00	Inzegening proponenten (Locatie: Boechout)
Zondag	09 juni	10:00	Kerkdienst met Heilig Avondmaal
Woensdag	12 juni		Kerkenraad
Zaterdag	29 juni	19:00	Opening Sacrale Wervels in aanwezigheid van kunstenaar Ben Benaouisse
Zondag	01 september		Startzondag
Vanaf zat.	28 september		Cursus lekenprediker (Locatie: FTPR)

Zeg het met bloemen...

Op zondag worden er meestal bloemen gekocht die vooraan in de kerk op de Avondmaalstafel staan en afhankelijk van een persoonlijke gebeurtenis of situatie aan iemand worden aangeboden. De voorbije tijd waren de bloemen bestemd voor...

07 april	Truus Martens-Bos	met een groet uit de gemeente
14 april	Pascal in Ingrid Dhont	ter bemoediging
21 april	Rita Martens	met dank voor de maandelijkse gastvrijheid voor Bijbel aan huis
28 april	Aryna Tsylianok	blij om haar terug te zien na langere tijd

www.immoverbrugghe.be
Tel. 0475/29 13 15

GRATIS SCHATTING, GEEN RESULTAAT = GEEN KOSTEN
CORRECTE EN PROFESSIONELE AANPAK

HANS VERBRUGGHE - PARLEVLIET

POELSTRAAT 235, MERELBEKE 09/230.84.30 of 0475/29.13.15

WWW.IMMOVERBRUGGHE.BE INFO@IMMOVERBRUGGHE.BE BIVnr. : 500576

Centrum Zon-Maan
PSYCHOLOGISCH EN PEDAGOGISCH CENTRUM VZW

Psychotherapeut - Pädagog - Docent & supervisor
Kinderen - jongeren en/of ouders, zorgverleners

Isa Deschuyteneer

Vossestraat 64 - 9890 Gavere
Tel. 09 233 31 11 - GSM 0486 65 97 60
isa@centrumzonmaan.be - www.centrumzonmaan.be

Dienstenrooster

Zondag, 5 mei

Voorganger	Ds. Tihamér Buzogány
Kerkenraadsleden van dienst	Rita Martens / Micheline Morel
Collectes	Kerkenwerk / Kerkenwerk
Organist(e)	Christine van Belle
Koffiedienst	Bert Deroo / Rita Martens

Zondag, 12 mei

Voorganger	Ds. Tihamér Buzogány
Kerkenraadsleden van dienst	Martine De Jonge / Rita Martens
Collectes	Kerkenwerk / Armoedebestrijding Gent (KRAS)
Organist(e)	Aletta Rambaut
Koffiedienst	William en Julie Vanderbauwhede

Zondag, 19 mei

Pinksteren

Voorganger	Ds. Tihamér Buzogány
Kerkenraadsleden van dienst	Francis Van De Walle / Bea Baetens
Collectes	Kerkenwerk / bloemen
Organist(e)	Christine van Belle
Koffiedienst	Mireille en Jo Cottenier

Zondag, 26 mei

Voorganger	Luc D'Hoe
Kerkenraadsleden van dienst	Francis Van De Walle / Martine De Jonge
Collectes	Kerkenwerk / Kerkbrief
Organist(e)	
Koffiedienst	Micheline Morel

Zondag, 2 juni

Voorganger	Ds. Tihamér Buzogány
Kerkenraadsleden van dienst	Bea Baetens / Micheline Morel
Collectes	Kerkenwerk / Kerkenwerk
Organist(e)	Aletta Rambaut
Koffiedienst	Fam. Buzogány

Bijbelleesrooster

Mei

5	zondag	1 Johannes 4:1-10	Bevrijdingsdag
6	maandag	1 Johannes 4:11-21	
7	dinsdag	1 Johannes 5:1-12	
8	woensdag	1 Johannes 5:13-21	
9	donderdag	Psalm 47	Hemelvaartsdag
10	vrijdag	Handelingen 1:1-14	
11	zaterdag	Handelingen 1:15-26	
12	zondag	Leviticus 23:1-14	
13	maandag	Leviticus 23:15-22	
14	dinsdag	Leviticus 23:23-36	
15	woensdag	Leviticus 23:37-44	
16	donderdag	Leviticus 24:1-9	
17	vrijdag	Psalm 104:1-23	
18	zaterdag	Psalm 104:24-35	
19	zondag	Handelingen 2:1-13	Pinksteren
20	maandag	Handelingen 2:14-24	
21	dinsdag	Handelingen 2:25-36	
22	woensdag	Handelingen 2:37-47	
23	donderdag	Deuteronomium 4:41-5:5a	
24	vrijdag	Deuteronomium 5:5b-21	
25	zaterdag	Deuteronomium 5:22-33	
26	zondag	Deuteronomium 6:1-9	
27	maandag	Deuteronomium 6:10-25	
28	dinsdag	Handelingen 3:1-10	
29	woensdag	Handelingen 3:11-26	
30	donderdag	Handelingen 4:1-12	
31	vrijdag	Handelingen 4:13-22	

Juni

1	zaterdag	Handelingen 4:23-31
2	zondag	Marcus 2:23-3:6